

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΡΘΟΔΟΧΟΣ ΚΟΙΝΟΤΗΣ - ΕΝΟΡΙΑ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΗΛΙΟΥ ΝΟΡΓΟΥΝΤ
ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΠΡΟΑΣΤΕΙΩΝ
GREEK ORTHODOX COMMUNITY & PARISH OF PROPHET ELIAS
NORWOOD & EASTERN SUBURBS INC

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ

THE WORD OF GOD WEEKLY MAGAZINE

DATE: 23-05-21 YEAR: 38 NUMBER: 1863

WEB PAGE: PROPHETELIAS.ORG.AU
FACEBOOK: FACEBOOK.COM/PROPHETELIASNORWOOD
EMAIL: PROPHETELIAS@ESC.NET.AU

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ (Ιωάν. 5, 1-15) 23 Μαΐου 2021

Μέσα σέ μιά εποχή μικροψυχίας καί άνυπομονησίας καί άγχους, έρχεται σήμερα ή Έκκλησία, νά μάς παρουσιάσει έναν άνθρωπο μέ μεγάλη ύπομονή, έπιμονή, καρτερία καί προπαντός, έλπίδα. Είναί ο παραλυτικός τής Βηθεσδα τής Ίερουσαλήμ. Αύτός είναί ο ήρωας τής σημερινής ευαγγελικής υποθέσεως. Στήν εποχή του αυτοματισμού πού ζοϋμε σήμερα, όπου οί άνθρωποι έχουν στά δάκτυλά τους όλες τίς υποθέσεις επικοινωνίας καί συνδιαλλαγής. Στήν εποχή πού δέν άντέχουν πόνους καί κακουχίες καί μιζέριες καί φτώχια. Στήν εποχή τής εύθανασίας καί του νόμιμου έγκλήματος, τό γεγονός του σημερινού παραλυτικού, άποτελεϊ τρομερή αντίθεση. Πράγματι προκαλεϊ κατάπληξη καί θαυμασμό ο παράλυτος τής Βηθεσδα. Δείχνει άνθρωπο πονεμένο μά καί μέ πολλή ύπομονή καί καρτερία. Ο πόνος, του έγινε άχώριστος σύντροφος. Ποίος άραγε ενδιαφερόταν γιάυτό τόν δυστυχισμένο άνθρωπο; Καί όμως αύτός ο άσήμαντος καί περιφρονημένος άνθρωπος, έτράβηξε όλη τήν προσοχή του Κυρίου Ίησοϋ. Καί σίγουρα, άξίζει σήμερα νά ασχοληθοϋμε γιά λίγο μαζί του. "Άς μή ξεχνοϋμε ότι τέτοιοι έγκαταλελειμμένοι από όλους άνθρωποι, υπάρχουν καί στίς μέρες μας καί δέν θά πάψουν νά υπάρχουν καί στό μέλλον. Αύτοί οί παραπονεμένοι τής ζωής, δέν πρέπει νά συναντοϋν τήν άδιαφορία μας." Έχουμε ως Χριστιανοί άπαράβατο καθήκον καί ήθική ύποχρέωση νά βοηθήσουμε όλους αυτούς τούς πικραμένους ανθρώπους όσο μάς είναι δυνατόν. Γιά πολλούς πού τά έχουν όλα στό χέρι, είναί άδιανόητο, νά καταλάβουν τό δράμα του παραλυτικού. Πώς νά χωρέσει ο ανθρώπινος νοϋς, ότι βρισκόταν σ' αύτή τήν έλεεινή κατάσταση γιά 38 όλόκληρα χρόνια καί δέν βρέθηκε ένας άνθρωπος νά τόν βοηθήσει. Νά τόν σπρώξει μέσα στό ίαματικό νερό στήν κατάλληλη στιγμή. "Άλλωστε αύτό ήταν καί τό μοναδικό παράπονο του παραλυτικού: **«Κύριε, άνθρωπον οϋκ έχω,»**. Ακούγεται βαρύ καί γεμάτο πίκρα τό παράπονο του παραλυτικού, αλλά όχι απογοητευτικό. Ναί μέν δέν είχε βρεθεί άνθρωπος μέσα στά 38 χρόνια τής παραλυσίας του, αλλά επέμενε μέ τήν έλπίδα, ότι κάποια στιγμή θά βρισκόταν κάποιος. Δέν ζητοϋσε μεγάλες θυσίες καί πολυέξοδες δαπάνες γιά νά γίνει καλά, απλός έναν δικό του. Κάποιον πού θέ έσκυβε στον πόνο του καί θά τόν βοηθοϋσε στήν κατάλληλη στιγμή. Δέν έφτανε ο πόνος καί ή κατάντια τής ασθένειάς του. Δέν έφτανε ή βιολογική του άκαταστασία, ή πείνα, δίψα καί όλα τά συναφή τής παραλυσίας του, αλλά καί ή πίκρα του στήν ανθρώπινη σκληροκαρδία. Πλήθος κόσμου προσήρχετο καί πολλοί σκόνταφταν πάνω του, αύτός όμως, παράλυτος, μόνος καί έρημος, δίχως μιά συντροφιά, δίχως ένα χέρι νά του σκουπίσει τόν ιδρώτα του, νά τόν ένθαρρύνει, νά τόν παρηγορήσει. Ο παράλυτος είχε γιγάντια ύπομονή, δέν άπελπίσκει, δέν είπε καλύτερα νά πεθάνω." Όχι, επέμενε καί

ἤλπιζε. Αὐτή ἡ ὑπομονή καί ἡ ἐλπίδα, ἐτράβηξαν τήν προσοχή τοῦ Κυρίου μας καί ἔσπευσε νά τόν θεραπεύσει. Εὐτυχῶς πού δέν ζοῦσε στά χρόνια μας, διότι θά τόν θανάτωναν αὐθημερόν. Θά ἦταν ἀδύνατο νά τόν βλέπουν νά ὑποφέρει γιά 38 ὀλόκληρα χρόνια καί νά μή χρησιμοποιοῦσαν τό νόμο τῆς εὐθανασίας. Καί ὅλοι οἱ Ἅγιοι μάρτυρες καί μεγαλομάρτυρες καί ὁμολογητές τῆς χριστιανικῆς πίστεως, γιά νά μήν ὑποφέρουν, θά τούς ἔκαναν μιά ἔνεση εὐθανασίας καί δέν θά ὑπέφεραν. Εὐτυχῶς πού ἐμαρτύρησαν τότε καί ἀγίασαν, διότι μέ τόν νόμο τῆς εὐθανασίας σήμερα, δέν πρόκειται νά ἀγιάσει κανείς. Βλέπετε, σήμερα οἱ ἄνθρωποι ἔχουν γίνει τόσο εὐαίσθητοι, πού προτιμοῦν νά σκοτώσουν τόν πατέρα τους ἢ τήν μάνα τους, ἢ τό παιδί τους, ἀρκεῖ νά μήν ὑποφέρει. Καί γιά νά μήν τούς ἐνοχλεῖ ἡ συνείδησή τους, νομιμοποίησαν καί αὐτοῦ τοῦ εἴδους τό ἔγκλημα ἀνθρωποκτονίας. Διερωτόμεθα ὅμως: Αὐτό σημαίνει ἀνθρωπισμό, πολιτισμό, εὐσπλαχνία καί ἀγάπη γιά τόν συνάνθρωπό μας; Μήπως ἡ ὑπερ εὐαισθησία μας γιά τά σκυλιά καί τά γατιά καί γενικά ὅλα τά ἄλογα ζῶα, ἀφαίρεσαν ἀπό τόν ἄνθρωπο τήν ἀνθρωπιά του; Τότε νά μή μιλοῦμε γιά ἀρετές, γιά καλωσύνη, γιά στοργή, γιά αἰσθήματα καί ἰδανικά. Μήπως στήν ζωή ἐπικρατεῖ μιά ψευτιά καί ἰδιοτέλεια; Μήπως ὅλα εἶναι σκηνικά ἐνός θεάτρου καί ὅταν πέσει ἡ αὐλαία πίσω ἀπό αὐτήν εἶναι ὅλα ἀδειανά; Ἀδελφοί μου, νά εἴστε εὐλογημένοι, εἶναι ἀνάγκη νά στρέψουμε τήν ματιά μας πρὸς τόν πονεμένο παράλυτο τῆς σημερινῆς κοινωνίας, πού δέρνεται καί ὑποφέρει κατάμονος δίχως τόν Χριστό. Ὅλοι ἔχουμε εὐθύνη ἐνώπιον Θεοῦ καί ἀνθρώπων. Νά σπεύσουμε καί νά πλησιάσουμε αὐτόν τόν ἄνθρωπο, νά τόν φέρουμε μέσα στήν κολυμβῆθρα. Μέσα στήν Ἐκκλησία, μέ πραγματική ἀγάπη, στοργή καί πολλή κατανόηση, διότι ἔχει προδοθεῖ.

SUNDAY OF THE PARALYTIC (John 5:1-15) 23rd May 2021

In an age of pettiness, impatience and anxiety, today the Church presents to us a man with great patience, perseverance, courage and above all, hope: the paralytic of Bethesda in Jerusalem. This is the hero of today's Gospel theme. Today, in this age of automation, where people have at their fingertips all the conditions of communication and conciliation; when they cannot abide pain, hardship, misery and poverty; when there is euthanasia and legalized crime - the fact of today's paralytic is a terrible contrast. Indeed, the paralytic of Bethesda arouses astonishment and admiration. He is a man in pain but with a lot of patience and courage. The pain has become his inseparable friend. Who was interested in this unhappy man? And yet this insignificant and despised man drew all the attention of the Lord Jesus. Surely it is worthwhile to study the situation. Let us not forget that such abandoned people exist in our own

times and will continue to exist in the future. Life's dissatisfied people should not be met with our indifference. As Christians, we have an inviolable duty and a moral obligation to help as much as possible all these bitter people. For many who have everything, it is inconceivable that the paralytic was in this miserable situation for 38 whole years and no one was found to help him by pushing him into the water at the right time. After all, this was the paralytic's only complaint: ***"Lord, I have no man"***. The paralytic's complaint sounds heavy and full of bitterness, but not disheartened. Yes, no man had been found in the 38 years of his paralysis, but he insisted that at some point someone would be found. He did not ask for big sacrifices or costly care to be spent on him, simply a person, someone who would acknowledge his pain and help him at the right time. His pain and wretchedness from his biological disorder, his hunger, thirst and all that related to his paralysis was not enough, neither was his bitterness about the hard heart of humankind enough to bring him down. Crowds of people thronged about and many stumbled upon him, but he was paralyzed, alone and desolate, without a companion to wipe his sweat, encourage him, comfort him. The paralytic had the patience of a giant, he did not despair, nor did he say it would be better to die. No, he kept hoping. This patience and hope caught the attention of our Lord Who hastened to heal him. Fortunately, the paralytic did not live in our time, because he would have been killed straightaway. It would be impossible for people to see him suffer for 38 whole years and not use the law of euthanasia. And all the holy martyrs and great martyrs and confessors of the Christian faith would be given euthanasia so they would be dealt with and their suffering not seen. Fortunately, they were martyred at a blessed time, because with the law of euthanasia, no one would have been able to reach sainthood then. Today, you see, people have become so sensitive, that they prefer to kill their father or their mother or their child, so that they won't suffer. And in order not to be bothered by their consciences, they have legalized the crime. We ask ourselves: Is this humanity, culture, compassion and love for our fellow human beings? Has our over-sensitivity for dogs and cats and all other animals in general deprived man of his humanity? Then let us not speak of virtues, of kindness, affection, feelings and ideals. Do lies and selfishness prevail in life? Is everything on the stage of a theatre so when the curtain falls, behind it is emptiness? My brethren, be blessed, it is necessary to turn our gaze to the aching paralytic in today's society, buffeted and suffering alone, without Christ. We all have a responsibility towards men and God. Hasten and approach this man, because he has been betrayed. Bring him into the pool of the Church, with true love, affection and a lot of understanding.

Γάμοι - Weddings

Τό περασμένο Σάββατο 15 Μαΐου ἔλαβε χώρα εἰς τόν Ἱερό Ναό μας, ἡ στέψη τοῦ κ. Stuart Dinnison μετά τῆς δίδος Ἄννας Γάτσιου. Τά στέφανα ἀντήλλαξε ἡ κ. Θεοφάνια Γάτσιου. Εὐχόμεθα ὅπως ὁ Κύριος πού εὐλόγησε τούς γάμους τους, τούς βοηθεῖ καί ὁδηγεῖ πάντοτε στόν ἴσιο δρόμο μιᾶς εὐλογημένης οἰκογένειας.

Last Saturday 15th May, the wedding of Mr. Stuart Dinnison and Miss Anna Gatsios took place in our Holy Church. The crowns were exchanged by Mrs. Theofania Gatsios. We pray that the Lord who blessed their marriage may help them and always lead them on the right path of a blessed family.

Τό περασμένο Σάββατο 15 Μαΐου ἔλαβε χώρα εἰς τόν Ἱερό Ναό μας ἡ στέψη τοῦ κ. Ἀθανασίου Καστάλη μετά τίς δίδος Sonja Kotlar. Τά στέφανα ἀντήλλαξε ὁ κ. Συμεών Νικολαΐδης. Εὐχόμεθα ὅπως ὁ Κύριος πού εὐλόγησε τούς γάμους τους, τούς βοηθεῖ καί ὁδηγεῖ πάντοτε στόν ἴσιο δρόμο μιᾶς εὐλογημένης οἰκογένειας.

Also last Saturday 15th May, the wedding of Mr. Athanasios Kasdalis and Miss Sonja Kotlar took place in our Holy Church. The crowns were exchanged by Mr. Symeon Nikolaidis. We pray that the Lord who blessed their marriage may help them and always lead them on the right path of a blessed family.

Βάπτιση - Baptism

Τό Σάββατο 15 Μαΐου, ὁ κ. Κωνσταντῖνος καί ἡ κ. Σουλτάνα Πατίτση ἐβάπτισαν εἰς τόν Ἱερό Ναό μας τήν χαριτωμένη θυγατέρα τους. Ὁ ἀνάδοχος κ. Παναγιώτης Ζάρπας τῆς χάρισε τό ὄνομα Ἑλένη. Συγχαίρουμε γονεῖς καί ἀναδόχους καί εὐχόμεθα ὅπως ὁ Κύριος τούς φωτίζει, ὥστε νά συμβουλεύουν καί νά καθ' ὁδηγοῦν τήν νεοφώτιστον στόν ἴσιο δρόμο τοῦ Θεοῦ.

On Saturday 15th May, Mr. Konstantinos Pattichis and Mrs. Tanya Pattichis baptized their charming daughter in our Holy Church. The godfather Mr. Panagiotis Zarpas gave her the name Helen. We congratulate the parents and godparents and pray that the Lord may enlighten them so that they advise and guide the newly-enlightened on the holy path of God.

Θάνατοι-Κηδεῖες – Deaths-Funerals

Τήν Παρασκευή 14 Μαΐου, ἀπεβίωσε ἡ ἐκ Καλύμνου καταγωμένη, ἀείμνηστος Νομική Στούππου εἰς ἡλικίαν 83ῶν ἐτῶν. Ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία τῆς ἀειμνήστου, ἔλαβε χώρα εἰς τόν Ἱερό Ναό μας τήν περασμένη Παρασκευή 21 Μαΐου, ἀνήμερα τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης. Ὁ ἐνταφιασμός ἔγινε στό Κοιμητήριον Nailsworth καί ὁ καφές παρηγορίας προσφέρθηκε στήν ἐνοριακή μας αἴθουσα. Κατάθεση στεφάνου ἐκ μέρους τῆς Κοινότητος-Ἐνορίας μας ἔγινε ἀπό τόν Πρόεδρο κ. Ἀνδρέα Κεφαλιανό.

On Friday 14th May, Nomiki Stouppos passed away at the age of 83 years. Her funeral took place in our Holy Church last Friday 21st May Day of Saints Constantine and Helen.

The burial took place at Nailsworth Cemetery and the consolation coffee was offered by the family in our Parish Hall. A wreath was laid on behalf of our Community-Parish by the President Mr. Andreas Kefalianos.

Τό Σάββατο 15 Μαΐου, ἀπεβίωσε ἡ ἐκ Σπάρτης Λακωνίας, ἀείμνηστος Γεωργία Καρύδη εἰς ἡλικίαν 82 ἐτῶν. Ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία τῆς ἀειμνήστου ἔλαβε χώρα εἰς τόν Ἱερό Ναό μας τήν περασμένη Πέμπτη 20 Μαΐου. Ὁ ἐνταφιασμός ἔγινε στό Κοιμητήριον τοῦ Dudley Park καί ὁ καφές παρηγορίας, προσφέρθηκε ἀπό τήν οἰκογένεια στήν ἐνοριακή μας αἴθουσα.

On Saturday 15th May, Georgia Karydis passed away at the age of 82 years. Her funeral took place in our Holy Church last Thursday 20th May. The burial took place at Dudley Park Cemetery and the consolation coffee was offered by the family in our Parish Hall. A wreath was laid on behalf of our Community-Parish by the President Mr. Andreas Kefalianos.

Τήν Παρασκευή 14 Μαΐου, ἀπεβίωσε εἰς τό Νοσοκομεῖο Ἀδελαΐδος, ἡ ἐκ Κύπρου καταγωγμένη ἀείμνηστος Μαρία Μαρίνου εἰς ἡλικίαν 92 ἐτῶν. Ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία τῆς ἀειμνήστου, θά λάβει χώρα εἰς τόν Ἱερό Ναό μας αὔριο Δευτέρα 24 Μαΐου καί ὥρα 1.30 τό ἀπόγευμα. Ὁ ἐνταφιασμός θά γίνεῖ στό Κοιμητήριον τοῦ Centennial Park. On Friday 14th May, Maria Marinos from Famagusta Cyprus, passed away at the RAH, aged 92 years. Her funeral will take place in our Church **tomorrow Monday 24th May** at 1.30pm. The burial will take place at Centennial Park Cemetery.

Τήν Παρασκευή 21 Μαΐου, ἀνήμερα τῶν Ἁγίων Κων/τίνου καί Ἑλένης, ἐκοιμήθει Στό Νοσοκομεῖο Mary Potter, ἡ ἀείμνηστος Χρυσάφενια Ζερβοῦ εἰς ἡλικίαν 69 ἐτῶν. Ὁ π. Μιχαήλ, ὁ Πρόεδρος, τά μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καί τῆς Φιλοπτώχου, ἐκφράζουν πρὸς τά τέκνα καί οἰκείους τῆς ἀειμνήστου, τά εἰλικρινῆ τους συλλυπητήρια καί εὐχονται τήν ἐξ ὕψους ἐνίσχυση καί παρηγορίαν. Περισσότερα θά ἀναφέρουμε στήν ἐπόμενη ἔκδοση. On Friday 21st May, on the day of Saints Constantine and Helen, the late Chrisafenia Zervos passed way at Mary Potter Hospital, at the age of 69. Fr. Michael, the President, the members of the Ex. Committee and the Philoptochos, express their sincerest condolences to the children and relatives of the deceased and pray that the lord may grant them strength from above.

Δωρεές - Donations

Ἀνώνυμος	γιά τούς ἐνδεεῖς συνανθρώπους μας	\$1000
Ἀνώνυμος	γιά τίς ἀνάγκες τῆς Ἐκκλησίας μας	\$ 500
Γεώργιος Χασοῦρος	ὑπέρ ἀναπαύσεως τῆς ἀδελφῆς του Μαρίας καί πατρός αὐτοῦ Δημητρίου Χασοῦρου	\$ 500
Οἰκ. Ἰωάννου Καρύδη	εἰς μνήμην τῆς μητέρας του Γεωργίας Καρύδη	\$ 500
Οἰκ. Φιλίππου	εἰς μνήμην τοῦ πατρός τους Χρήστου Φιλίππου	\$ 250

Νίκη Μπιμπή (Φιλόπτωχο) εις μνήμην τοῦ συζύγου της Κων/τίνου \$ 50
Νίκη Μπιμπή (Εκκλησία) εις μνήμην τοῦ συζύγου της Κων/τίνου \$ 50

Πολύ εὐχαριστοῦμε τούς εὐλαβεῖς δωρητές μας καί εὐχόμεθα ὅπως ὁ Κύριος ἀναπαύει τούς κεκοιμημένους συγγενεῖς τους καί χαρίζει σ'αὐτούς ὑγεία καί μακροημέρευση.

We are very grateful to our devoted donors and we pray that the Lord may grant rest to their sleeping relatives and to them, health, prosperity and longevity.

Οἱ Ἅγιοι Κωνσταντῖνος καί Ἐλένη

Γιορτάσαμε τήν περασμένη Παρασκευή 21 Μαΐου τόν πρῶτο Χριστιανό βασιλιά καί τήν πρώτη Χριστιανή Βασίλισσα «Αὐγούστα». Μέχρι τότε, οἱ Χριστιανοί δέν μπορούσαν νά ὁμολογήσουν τήν πίστη τους. Ἡ ὁμολογία τῆς πίστεως στόν Χριστό, ἰσοδυναμοῦσε μέ μαρτυρικό θάνατο. Στήν διάρκεια τῶν 300^{ων} πρώτων χριστιανικῶν χρόνων, ἑκατοντάδες χιλιάδων Χριστιανῶν ὑπέστησαν τά πλέον φρικτά καί ἀπάνθρωπα βασανιστήρια γιά τήν πίστη τους στόν Χριστό. Τώρα, ὁ Βασιλιάς, ὁ ἄρχοντας τοῦ ἀπέραντου ρωμαϊκοῦ βασιλείου, ἦταν Χριστιανός. Μεγάλη ἀνακούφιση ἔλαβε ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Καί μόνο αὐτό τό γεγονός, εἶναι ἀρκετό γιά νά ἀγιοποιήσει ἡ Ἐκκλησία μας τόν Μέγα Κωνσταντῖνο. Πίσω ὅμως ἀπό τόν ἐκχριστιανισμό τοῦ Κωνσταντίνου, διακρύνουμε καθαρά, μιά Χριστιανή μάνα. Μιά ἡρωΐδα μάνα, ἡ ὁποία ἦταν πανδρεμένη μέ τόν εἰδωλολάτρη βασιλιά Κωνσταντίο Χλωρό, ἀλλά δέν ἄλλαξε ποτέ τήν πίστη της. Καί ὅταν ἀκόμη ὁ ἄνδρας της τήν χώρισε γιά πολιτικούς καί φιλόδοξους σκοπούς, αὐτή ἐσυνέχισε καρτερικά τά χριστιανικά της καθήκοντα. Μέσα σ' αὐτή τήν ἀγαπητική καί εἰρηνική χριστιανική φυσιογνωμία τῆς μητέρας του, ὁ πανέξυπνος νεαρός τότε Κωνσταντῖνος, μπορούσε νά διακρύνει τήν ἀνωτερότητα τῆς χριστιανικῆς πίστεως. Καί ὅταν βρέθηκε σέ ἀπελπιστικό ἀδιέξοδο καί σήκωσε τά χέρια του σέ προσευχή, τοῦ παρουσίασε ὁ Χριστός μας τό σημεῖο τοῦ Σταυροῦ. Τήν ἴδια βραδυά, παρουσιάστηκε ὁ Χριστός καί τοῦπε νά κατασκευάσει τό λάβαρο τοῦ Σταυροῦ καί μέ αὐτό θά νικήσει τόν Μαξέντιο καί θά γίνεῖ μονοκράτορας σέ Ἀνατολή καί Δύση. Αὐτό ἦταν. Σέ αὐτό τό θαυμαστό γεγονός, ὀφείλουν οἱ Χριστιανοί ὅλων τῶν ἐποχῶν, τήν ἐλευθερία τους. Τά βασιλικά διατάγματα τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, ἰσχύουν μέχρι τίς μέρες μας, ἕνα ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι καί ἡ Κυριακή ἀργία. Παράλληλα ἡ Ἁγία Ἐλένη ἔκαμε ἕνα θαυμάσιο ἱεραποστολικό ἔργο, ἀνάμεσα στούς Χριστιανούς ὀλοκλήρου τῆς Αὐτοκρατορίας. Ἀρχικά ἐνέργησε καί θαυματουργικά βρῆκε τόν Τίμιο Σταυρό τοῦ Κυρίου, καθώς καί τῶν δύο ληστῶν. Ἐχτισε μέ τήν οἰκονομική βοήθεια τοῦ Κωνσταντίνου, πάνω ἀπό 100 Ἐκκλησιές, προπαντός τά διάφορα προσκυνήματα στούς τόπους πού περπάτησε ὁ Χριστός μας. Μέρος τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τοποθέτησε στήν Μονή Σταυροβουνίου, στήν Κύπρο ὅπου πῆρε καί τήν ὀνομασία τοῦ Σταυροῦ. Οἱ ἀγαθοεργίες της Ἁγίας Ἐλένης μέ τήν ἄδεια τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, εἶναι ἀμέτρητες. Δοξάζουμε τόν

Θεό, πού ἔστειλε αὐτούς τούς ἀνθρώπους ἀνάμεσά μας, γιά νά γίνουν παράδειγμα στους σημερινούς βασιλεῖς καί ἄρχοντες. Αὐτούς πού ἐνῶ ἔχουν βαπτισθεῖ καί ἔχουν κάνει ὁμολογία πίστεως στόν Χριστό, τώρα πολλοί ἐξ αὐτῶν γίνονται ἐλεεινοί προδότες καί ἀρνητές τῆς πίστεώς τους.

Ἦχος πλ. δ'. Τοῦ Σταυροῦ σου τόν τύπον ἐν οὐρανῷ θεασάμενος, καί ὡς ὁ Παῦλος τήν κλῆσιν οὐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξάμενος, ὁ ἐν Βασιλεῦσιν Ἀπόστολός σου Κύριε, Βασιλεύουσαν πόλιν τῇ χειρὶ σου παρέθετο· ἦν περίσωζε διά παντός ἐν εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνη Φιλάνθρωπε.

Saints Constantine and Helen

Last Friday May 21, we celebrated the first Christian king and the first Christian Queen "Augusta". Until then, Christians could not confess their faith. The confession of faith in Christ meant a martyr's death. During the first 300 years of Christianity, hundreds of thousands of Christians suffered the most horrific and inhuman tortures for their faith in Christ. Now, the King, the ruler of the great Roman kingdom, was a Christian. This spiritual freedom was a great encouragement to the martyred Christian Church. This fact alone is enough for our Church to sanctify Constantine the Great. But behind Constantine's Christian morals, we see clearly a Christian mother. A heroic mother who was married to the pagan king Constantius Chlorus, but never changed her faith. When her husband divorced her for political purposes, she continued her Christian duties. In his loving and peaceful Christian mother, the brilliant young man Constantine was able to discern the superiority of the Christian faith. So when he found himself at a desperate impasse, he raised his hands in prayer and our Christ presented him with the sign of the Cross. Later that night, Christ appeared and told him to construct the banner of the Cross and with this, he would defeat Maxentius and become monarch in the East and West. And so it happened. Christians of all times owe their freedom to this miraculous event. The royal decrees of Constantine the Great, one of them being the Sunday holiday, are valid to this day. Also, Saint Helen did wonderful missionary work among the Christians of the whole Empire. Primarily, she miraculously found the Lord's Holy Cross, as well as the crosses of the two robbers. With the help of her son, she built over 100 Churches, and above all, shrines at the various places where our Christ had walked. He placed part of the Holy Cross in the Monastery of Stavrovouni in Cyprus, and so it took the name of the Cross. The good deeds of Saint Helen with the permission of King Constantine are innumerable. We praise God who sent these people among us to set an example for today's kings and lords and the political authorities of this world - especially those who, although they have been baptized and have made a confession of faith in Christ, now have become miserable traitors and deniers of their faith.